

Lovsang for børn og andre barnlige sjæle

Lovsang – et godt redskab til at komme til Jesus

Jesus sagde: *"Lad de små børn komme til mig, dem må I ikke hindre, for Guds rige hører sådanne til"* (Matt. 19,14). Lovsangen er et enestående godt redskab til at *"komme til Jesus"*. Det må vi gøre brug af i vores kristne børnearbejde, og vi må lære børnene at synge lovsang.

Den kristne sang har en dobbeltfunktion. For det første formidler sangen Guds Ord til den, der synger. Gennem sangen lærer vi om Gud, og hvad han har gjort for os. For det andet hjælper sangen os til at sætte ord på det, vi gerne vil sige til Gud. Med andre ord: den kristne sang er forkyndelse OG bøn.

Bevidst sangvalg

Alt for længe har vi svigtet mennesker ved at undervurdere sangens betydning. Uden at nedgøre vore præsters og prædikanters forkyndelse må vi bare erkende, at det mennesker husker og lader sig forme af under gudstjenester og møder, i særlig grad er de sange, der bliver sunget. Børns, unges og mange voksnes teologi er derfor, uanset om vi kan lide tanken eller ej, i vid udstrækning formet af de sange, der bliver sunget og lyttet til. Derfor må vi opprioritere den gode sang og være bevidste i vort sangvalg.

Det betyder ikke, at vi ikke kan tillade os, at være spontane og synge f.eks. *"Halle- halle- halleluja, det bob bob bob bob bobler ind'n i mig..."* for 117. gang, når det samme barn i børneklubben vælger netop den sang uge efter uge. Selvfølgelig skal vi da synge den! Det er jo netop et udtryk for, at der er noget i den sang, der har tændt en gnist i barnets hjerte... måske strofen: *"For jeg er glad og fri, og det er jeg fordi, at Jesus elsker miiiiig..."* Det er da ikke så ringe, hvis vore børn får sådan en linje sunget ind i deres hjerter. Det kan gøre en evig forskel!

Men derudover må vi også løbende vove at udfordre børnenes tro og tanker med nye sange, som kan være med til at udvide deres Guds billede og forståelse af sammenhængen i den kristne tro. I skal ikke nå at favne alle trossandheder, hver gang I samles. Men over en periode på f.eks. et halvt år bør I have sunget sange, der har belyst alle elementerne i den kristne lære.

Husk derfor at lave en liste over de sange I synger, som I med mellemrum kan holde op imod emne-registreret i sangbogen eller f.eks. mod den apostolske trosbekendelse. Vurder om der er centrale punkter, I har forsømt at 'undervise' om gennem jeres sangvalg? Ret op på det i den kommende periode med bevidst valg af sange om de emner, som tidligere blev overset.

Brugen af sang

Vi kender sikkert alle til at synge og synge og bagefter spekulere på: "Hvad var det egentlig jeg sang?" Også børnene har let ved, at blive så optaget af at lære melodien, rytmen eller fagterne, at de ikke umiddelbart "hører", hvad de selv synger. Derfor bør alle nye sange introduceres ved en kort gennemgang af indholdet. Hvad er det væsentlige indhold i sangen? Hvilken relation har netop denne sang til det, vi i øvrigt hører om i dag? Vi kan ikke snakke for meget om de sange, vi synger!

Smittende sangglæde

Du er et forbillede... også når du synger! Og børnene lader sig smitte af din glæde eller mangel på samme. Hvis du sidder uengageret, tilbagelænet og synger om Jesus, opfatter børnene sangen som uinteressant tidsspilde. De opfatter, at det, du synger om, tilsyneladende ikke er vigtigt eller noget, der kan begejstre dig. Omvendt fanger børnene, at du virkelig tror og holder af ham, du synger om, hvis du åbent tør vise din glæde ved at synge.

Måske indvender du, at du slet ikke kan synge? Det er fair nok! Guds menighed består af både krager og lærker. Så kan du sikkert noget andet? Alligevel må du være med til at signalere og vise børnene, at du opfatter sangen som vigtig, at du faktisk gerne vil være med, selvom du ikke er så god til at ramme tonerne. I den sammenhæng er Gud ret umusikalsk! Han er fuldstændig ligeglad med, hvordan det lyder, når du synger, men han er ikke ligeglad med dit hjertets indstilling under sangen!

Lad sangen engagere kroppen

Sangen bør engagere kroppen – ikke bare munden og læberne. Desværre er vi ikke så gode til det i vores sammenhænge, hvor vi misforstået har "lært" at sidde pænt med foldede hænder og hovedet lidt på skrå, når vi synger. Det er en rigtig dårlig vane. Det giver en dårlig lyd, en dårlig oplevelse af at synge; og det har bestemt intet bibelsk over sig. Faktisk står der intet i Skriften om foldede hænder, men Bibelen taler derimod meget om løftede hænder – og dans og klap og hop osv.!

"Min sjæl, pris Herren. Alt i mig skal prise hans hellige navn" siger David i Salme 103,1. Når Bibelen taler om *"min sjæl"*, er det et udtryk for HELE MIG, med alle mine tanker, følelser OG hele mit legeme. Derfor er det egentlig en gentagelse, når David fortsætter med at sige: *"Alt i mig skal prise hans hellige navn..."*. Og når Skriften gentager sig selv, må der være noget om det! Og det er faktisk sundt og godt, at engagere HELE MIG – ALT I MIG, når jeg synger.

Børnene vil gerne bruge kroppen. De er vant til et liv med løftede hænder. Tænk på det lille barn, der står og rækker armene op imod mor eller far. Hvorfor gør barnet det? Hvad er det, det vil? Jo, barnet vil op. Det vil have et knus. Det vil trøstes. Det vil have omsorg og mærke kærlighed og varme. Her har jeg noget at lære af det lille barn. For Gud vil også favne mig. Gud ønsker at trøste mig og vise mig sin omsorg og kærlighed. Dette himmelske knus får jeg i lovsangen til ham. Derfor løfter jeg mine hænder til Gud!

